

Δημητριάδος Ιγνάτιος: «Να ακολουθήσουμε τον Χριστό στο εκούσιο Πάθος, για να γευθούμε τη χαρά της Αναστάσεως»

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Δημητριάδος και Αλμυρού](#)

Συνέντευξη στην εφημερίδα «Θεσσαλία» και στην κ. Μαίρη Τσακνάκη - Γαβαλά παραχώρησε την Κυριακή των Βαΐων (25/4) ο Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ιγνάτιος.

Ο Σεβασμιώτατος αναφέρεται στα παιδικά του χρόνια και την ανατροφή του μέσα σε ιερατική οικογένεια, στην κλήση του προ τον Μοναχισμό και την Ιερωσύνη, στις δυσκολίες που αντιμετώπισε στην μέχρι τώρα Αρχιερατική του διακονία, στις τοποθετήσεις του επί κορυφαίων ζητημάτων της εποχής μας, στην στάση του στην δοκιμασία της πανδημίας και στην πρότασή του για αγάπη και αλληλεγγύη, ως απάντηση στην ποικίλη κρίση των καιρών μας.

Ολόκληρη η συνέντευξη του Σεβασμιωτάτου έχει ως εξής:

1. Θα μας πείτε λίγα λόγια για τα παιδικά σας Χρόνια την καταγωγή σας, τις σπουδές σας;

ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ ΙΓΝΑΤΙΟΣ: Γεννήθηκα στον Άγιο Δημήτριο Αττικής το 1956. Οι γονείς μου, ο Ιερέας πατέρας μου Μαρίνος και η Πρεσβυτέρα μητέρα μου Θεοδώρα, κατάγονταν από την Γορτυνία της Αρκαδίας Πελοποννήσου. Από το Γένος των Γαβράδων καταγόταν η μητέρα του παπά-Μαρίνου, που γεννήθηκε στο χωριό Λουτρά της Ηραίας, τόπο καταγωγής και του γνωστού σκηνοθέτη Κώστα Γαβρά. Οι ρίζες των Γαβράδων φθάνουν μέχρι τον Πόντο. Τελείωσα το 2ο Δημοτικό Σχολείο Αγίου Δημητρίου, έχοντας εξαιρετικούς δασκάλους, με πρώτη την αείμνηστη Μαρίκα Σπαντιδάκη-Τσιτσιλήρη, που καταγόταν από την Αγιά της Λάρισας και με συγκίνηση παραβρέθηκε στην εις Επίσκοπο Χειροτονία μου, αφού πλέον γινόμουν Μητροπολίτης στην δική της πατρίδα. Είχα την χαρά να την τιμήσω εν ζωή.

Στις γειτονιές του Αγίου Δημητρίου παίζαμε στους χωματόδρομους και μεγαλώναμε με την εμπειρία της φτώχειας εκείνης της εποχής, αλλά και της ανάπτυξης που επιχειρούσε η Πατρίδα μας. Ολοκλήρωσα τις εγκύκλιες σπουδές μου στο Εξατάξιο Γυμνάσιο των εκπαιδευτηρίων «ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΑΙΔΕΙΑ». Η θρησκευτική τους κατεύθυνση, με βοήθησε να διατηρήσω ακέραιη την απόφασή μου να ακολουθήσω μια πορεία ολοκληρωτικής αφιερώσεως στο έργο της Εκκλησίας. Μέχρι σήμερα, επικοινωνώ με καθηγητές και συμμαθητές μου, τόσο από το Δημοτικό όσο και από το Γυμνάσιο, γεγονός πολύ εντυπωσιακό, γιατί πηγάζει από αισθήματα αληθινής φιλίας και αυθεντικής αγάπης. Στην συνέχεια σπούδασα στην Ανωτέρα Εκκλησιαστική της Ριζαρείου Σχολής και στην Θεολογική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών.

2. Ο δρόμος που επιλέξατε ήταν δική σας επιλογή ή επιβολή ή τυχαίο συμβάν;

ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ ΙΓΝΑΤΙΟΣ: Γεννημένος σε Ιερατική Οικογένεια, με δυο γονείς που ο καθένας, σύμφωνα με τα δικά του таланτα, ζούσαν την ζωή της Εκκλησίας με πνεύμα προσφοράς και θυσίας, ένοιωσα την ξεχωριστή κλήση και κλίση για το νόημα που ήθελα να έχει και η δική μου ζωή. Είναι αλήθεια ότι τώρα μπορώ να διακρίνω περισσότερο καθαρά το χέρι του Θεού να καθοδηγεί την πορεία μου μέχρι και σήμερα. Πολύ νωρίς είχα πάρει τις αποφάσεις μου. Τα Χριστούγεννα του 1974, φόρεσα τα ράσα στην Ριζάρειο Εκκλησιαστική Σχολή, και από τότε δεν τα αποχωρίστηκα μέχρι και σήμερα.

3. Πόσο δύσκολο είναι να ηγείται κανείς σε συνθήκες τόσο δύσκολες;

ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ ΙΓΝΑΤΙΟΣ: Ομολογώ πως δεν θα μπορούσα να έχω σκεφθεί, ότι στην δεύτερη δεκαετία της επισκοπικής μου διακονίας, θα αντιμετώπιζε η Πατρίδα μας τέτοιες δυσκολίες, όπως αυτή της οικονομικής κρίσης αλλά και πρόσφατα της πανδημίας. Για να αναφερθώ στις πλέον επώδυνες, χωρίς να υποτιμώ ό,τι άλλο προκύπτει γύρω από τις γεωπολιτικές και οικολογικές εξελίξεις.

Όμως, πρέπει να σας πω, ότι η αποφασιστική παρουσία τόσο του αειμνήστου πνευματικού μου πατέρα Μητροπολίτου Πειραιώς Καλλινίκου, όσο και του αειμνήστου προκατόχου μου Αρχιεπισκόπου Χριστοδούλου, που υπήρξαν κυριολεκτικά πρότυπα Πνευματικών ηγετών, σφράγισαν, μαζί με τόσους άλλους, και την δική μου ζωή. Βέβαια, έχοντας πάντοτε την επίγνωση ότι στην Εκκλησία η Κεφαλή είναι ο ίδιος ο ΧΡΙΣΤΟΣ, προσπαθώ να ακολουθήσω κατά το δυνατόν τα δικά Του χνάρια και τολμώ να αναλαμβάνω τις ευθύνες που μου αναλογούν ως Επισκόπου της τοπικής μας Εκκλησίας. Ένα έργο πολύ δύσκολο. Τέλος, ευλογήθηκα, από το Θεό, να έχω κοντά μου εκλεκτούς συνεργάτες, κληρικούς και λαϊκούς, τους οποίους εμπιστεύομαι και μαζί τους ομολογώ πως νοιώθω, ότι μπορούμε να φέρουμε εις πέρας και το πιο δύσκολο έργο. Τους ευγνωμονώ και τους ευχαριστώ.

4. Ποια είναι τα ποιο δύσκολα της καθημερινότητάς σας;

ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ ΙΓΝΑΤΙΟΣ: Οι στιγμές που μια συνάντηση ή ένα τηλεφώνημα ή μία είδηση με φέρνει αντιμέτωπο με αποφάσεις που πρέπει μόνος μου να πάρω και αφορούν ανθρώπινες συμπεριφορές και πράξεις, που οδηγούν σε διχασμούς, συγκρούσεις, σκανδαλισμούς και αδιέξοδα. Τότε καταφυγή μου είναι το κομποσκοίνι και μέσα από την προσευχή, την υπομονή και την ψυχραιμία που πρέπει να διατηρήσω, για να είμαι δίκαιος και διακριτικός ταυτόχρονα, παίρνω τις αποφάσεις. Ευτυχώς δεν αποτελούν καθημερινότητα, αλλά δεν είναι σπάνιες αυτές οι στιγμές.

5. Πανδημία, προσφυγικό, αντισημιτισμός, δύσκολα οικονομικά δεδομένα... Να δούμε την άποψή σας για τα προβλήματα αυτά.....

ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ ΙΓΝΑΤΙΟΣ: Η πανδημία, ως παγκόσμιο φαινόμενο και εμπειρία, γίνεται παιδαγωγία για όλους μας. Ελπίζω και προσεύχομαι, όταν έρθει η ώρα να αποτελεί παρελθόν, να είμαστε πιο συνετοί, πιο ενωμένοι και αλληλέγγυοι, πιο σοφοί!

Το προσφυγικό είναι ένα γεγονός το οποίο θα μας συνοδεύει σε βάθος χρόνου. Κι αυτό γιατί, λόγω του δημογραφικού μας προβλήματος, το κενό θα καλυφθεί αναγκαστικά από άλλους. Δεν πρέπει να σταθούμε φοβικά απέναντι στο φαινόμενο. Για τον χριστιανό ο κάθε άνθρωπος παραμένει μια ζωντανή εικόνα του Θεού. Όμως, για να αποφύγουμε την ξενοφοβία θα πρέπει να έχουμε αγάπη στις ρίζες μας, εμπιστοσύνη στην ταυτότητα του έθνους μας, γνώση της ιστορικής μας συνέχειας ως λαός, ένα συγκροτημένο κράτος που να προστατεύει τις αρχές και τις αξίες του ελληνοχριστιανικού πολιτισμού. Όταν εμείς οι ίδιοι απεμπολούμε το παρελθόν μας, είναι φυσικό επακόλουθο να φοβόμαστε τους ξένους.

Σε ό,τι αφορά τον Αντισημιτισμό, στον τόπο μας έχουμε παράδοση, χάρη στους προκατόχους μας και πρωτίστως τον αείμνηστο Ιωακείμ, άρνησης να παγιδευτούμε σε Αντισημιτιστικές τάσεις και νοοτροπίες φασιστικού και ναζιστικού χαρακτήρα. Ιδιαίτερα τα τελευταία χρόνια, έχουμε οικοδομήσει ένα κλήμα εμπιστοσύνης και ασφαλείας με τους συμπολίτες μας Εβραίους, σε βαθμό που η πόλη μας να είναι πρότυπο σε όλη την Ελλάδα και το Εξωτερικό. Θεωρώ, ότι είναι μια κατάκτηση όλων μας, που πρέπει να την κρατήσουμε ζωντανή.

Σε ότι αφορά την οικονομική κατάσταση των συνανθρώπων μας, είναι πλέον σε όλους γνωστό ότι με την σύμπτωση όλων των φορέων έχουμε απλώσει, ένα δίχτυ προστασίας για τον κάθε συμπολίτη μας που έχει ανάγκη. Χρόνια τώρα, το φαγητό δεν λείπει από κανέναν, όπως και ό,τι χρειάζεται κάθε σπιτικό για αξιοπρεπή διαβίωση. Και όλα αυτά, χάρη στον εθελοντισμό και την προσφορά αλληλεγγύης από εκατοντάδες ευλογημένες ψυχές που εμπνέονται από τον Ευαγγελικό λόγο της Εκκλησίας, από τον ίδιο τον Χριστό.

6. Οι λέξεις: Αγάπη, Αλληλεγγύη, Μαζί, ακούγονται συχνά στα κηρύγματά σας. Αυτή η ανθρώπινη πλευρά ενός Ηγέτη είναι σωτήρια για μας που σας ακούμε. Δεν μιλάτε αδιάφορα εκτελώντας απλά το καθήκον σας. Βλέπουμε στο πρόσωπό σας την έννοια, το πόνο... Σας έχουμε δει και να δακρύζετε. Δύσκολο, όταν κάθε μέρα συναντάτε τόσο πόνο και πρέπει νηφάλια να προτείνετε λύσεις. Πόσο δύσκολο είναι αυτό.;

ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ ΙΓΝΑΤΙΟΣ: Χαίρομαι που οι λέξεις τις οποίες αναφέρατε έχουν γίνει κτήμα πολλών. Αυτό είναι κάτι που επιδιώκουμε, ώστε, όπως είπα, όλοι μαζί να δίνουμε τη μάχη για να αντιμετωπίζουμε τις δυσκολίες της σύγχρονης ζωής. Σήμερα δεν έχουμε τόσο ανάγκη από πολλά και παχιά λόγια, όσο από έργα αγάπης και προσφοράς.

Ελπίζουμε στην χάρη του Θεού, πιστεύουμε στην ενότητα, ως το μεγάλο μας όπλο

και θέλουμε η αγάπη να γίνεται για όλους μας τρόπος ζωής. Προσπαθώ, να λειτουργώ και να ομιλώ με την γλώσσα της καρδιάς μου. Αυτό είναι κάτι αυθόρμητο. Μακάρι να γίνεται αποδεκτό και από τις δικές σας καρδιές. Τότε ο πόνος που μοιράζεται, μειώνεται και η χαρά μεγαλώνει.

7. Η στάση σας στις αποφάσεις του Κράτους στις δύσκολες στιγμές της πανδημίας υπήρξε άξια συγχαρητηρίων. Πόσο δύσκολο ήταν αυτό για σας;

ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ ΙΓΝΑΤΙΟΣ: Πιστεύω ότι έπραξα και πράττω το καθήκον μου ως πατέρας και ποιμένας του λογικού ποιμνίου. Έχω μάθει να σέβομαι τους σοβαρούς επιστήμονες και να υπερασπίζομαι την υγεία τόσο της ψυχής όσο και του σώματος των ανθρώπων. Δεν θα μπορούσε να είναι αλλιώς. Εξ άλλου συμπορευτήκαμε με τις αποφάσεις του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου και της Ιεράς Συνόδου, όπως αρμόζει και πρέπει μέσα στα πλαίσια λειτουργίας της Εκκλησίας μας.

Κλείνοντας την συνέντευξή του, ο Σεβασμιώτατος έστειλε πατρικό μήνυμα ενόψει της Μεγάλης Εβδομάδος: «Ο Χριστός μας καλεί, αυτές τις άγιες ημέρες, να Τον ακολουθήσουμε στο εκούσιο πάθος Του, για να γευθούμε την χαρά της Αναστάσεως Του, που γίνεται, αν πραγματικά το θέλουμε και το αναζητούμε, και δική μας Ανάσταση! Σας ευχαριστώ. Καλή Αγία και Μεγάλη Εβδομάδα και καλό Πάσχα!»